№ 36. Warszawa, dnia 30 listopada 1925 r. Rok VII.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 groszy, z przesyłką zwyczajną 80 groszy, poleconą 1 zł. 10 groszy, Prenumerata kwartalna 5 złotych. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m. szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji 148.03, tel. Administracji Nr. 276.29. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

TREŚĆ.
Przepisy ogólne: **680.** Rozp. Rady Min. z 28/X 1925 r. o obniżeniu miary przerachowania należności Skarbu Państwa z tytułu pożyczek udzielonych osadnikom wojskowym i cywilnym.

Opłaty stemplowe: **681.** Obwieszczenie z 16/XI 1925 r. w sprawie znaczków stemplowych wartości 40 gr. i 50 gr.

Monopol Tytoniowy: **682.** Obwieszczenie z 23/X 1925 r. w sprawie wykupu krajowego tytoniu ze zbioru w 1925 r.

Przepisy celne: **683.** Rozp. Prez. R. P. z 10/XI 1925 r. w sprawie zawieszenia mocy obowiązującej ustawy z 10/IV 1924 r. o zakazie wywozu ropy. **684.** Rozp. Rady Min. z 11/XI 1925 r. o ustanowieniu cła wywozowego od ropy naftowej. **685.** Rozp. Rady Min. z 4/XI 1925 r. o przedłużeniu terminu mocy obowiązującej rozp. z 7/VIII 1925 r. w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów. **686.** Okólnik z 12/XI 1925 r. w sprawie tranzytowego przewozu towarów przez obszar celny R. P. **687.** Okólnik z 14/XI 1925 r. w sprawie stosowania zakazów przywozu.

Skarbowość związków samorządowych: **688.** Rozp. Min. Spr. Wewn. z 26/X 1925 r. w por. z Min. Skarbu w sprawie oznaczenia najwyższych norm podatku od lokali na r. 1926.

Przepisy o państwowej służbie cywilnej: **689.** Rozp. Rady Min. z 28/X 1925 r. w sprawie terminu ogłoszenia wykazu stanowisk na r. 1926.

Przepisy ogólne.

680.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 października 1925 r.

o obniżeniu miary przerachowania należności Skarbu Państwa z tytułu pożyczek, udzielonych osadnikom wojskowym i cywilnym.

Na zasadzie § 35e rozparządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych w brzmieniu rozporządzenia z dnia 27 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 30, poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Należności Skarbu Państwa z tytułu pożyczek udzielonych osadnikom wojskowym i cywilnym na podstawie ustawy z dnia 19 kwietnia 1923 r. o kredytach na pomoc dla osadników (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 375), rozporządzenia Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 30 maja 1923 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie uzupełnienia i częściowej zmiany przepisów z dnia 5 sierpnia 1922 r. w przedmiocie udzielenia osadnikom państwowej pomocy kredytowej („Monitor Polski" Nr. 160 z dnia 18 lipca 1923 r.) oraz instrukcji z dnia 10 sierpnia 1922 r., wydanej przez Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych w przedmiocie udzielania osadnikom państwowej pomocy kredytowej na zabudowanie się (Dz. U. G. U. Z. Nr. 9 z 1922 r.),—przerachowuje się na 30% sumy, obliczonej według skali § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r., o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych, biorąc za podstawę przerachowania sumę w markach polskich, której równowartość w złotych wymieniona jest w skrypcie dłużnym i datę faktycznego podjęcia pożyczki.

§ 2. Upoważnia się Ministra Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu do rozkładania spłaty tych należności na raty w poszczegól-

nych przypadkach, rzeczywiście zasługujących na uwzględnienie.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Kierownik Ministerstwa Reform Rolnych:
(—) *Radwan.*

(Dz. U. R. P. z dnia 12 listopada 1925 r. Nr. 114, poz. 805.

Opłaty stemplowe.

681.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 16 listopada 1925 r.

w przedmiocie znaczków stemplowych nowego nakładu wartości 40 gr. i 50 gr.

Z dniem 25 listopada b. r. wypuszcza się w obieg znaczki stemplowe nowego nakładu wartości 40 gr. i 50 gr.

Rysunek znaczków stemplowych, wymiaru 19,5×24,5 mm., przedstawia Godło Państwa w tarczy, otoczonej ramką w stylu renansowym:

W górnej części znaczka umieszczono w rogach cyfry: „40" i „50" oraz napis „grosze" (zależnie od wartości znaczka), u dołu zaś napis: „opłata stemplowa".

Kolory znaczków:

1) 40 gr.—niebieski ciemny z tłem jasno niebieskiem,

2) 50 gr.—zielony ciemny z tłem jasno zielonem.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *C. Klarner.*

Monopol tytoniowy.

682.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 października 1925 r.

w przedmiocie wykupu krajowego tytoniu ze zbioru w r. 1925.

Na podstawie art. 7 ustawy z dn. 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zarządza się, co następuje:

Uprawiający tytoń obowiązani są zebrany tytoń w całości odstawić Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego; nie wolno im więc nawet części zbioru zatrzymać dla własnego użytku lub pozbyć bezpłatnie lub opłatnie innym osobom.

O miejscu i czasie wykupu krajowego tytoniu zawiadomią plantatorów właściwe urzędy wykupu tytoniu.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego wykupywać będzie tytoń krajowy przez wyznaczone komisje wykupu według następującej taryfy:

I KATEGORJA

Tytonie kwitnące czerwono i różowo

Klasa	WYMOGI	Cena za 1 kg zł	gr
Doborowe	Liście środkowe zdrowe, zupełnie dojrzałe, wielkie, nieuszkodzone, jednolicie zabarwione, przedniej jakości, wygładzone	1	45
I	Liście środkowe zdrowe, dojrzałe, nieuszkodzone, średniej wielkości, dość jednolicie zabarwione, wygładzone	1	25
II	Liście środkowe zdrowe, dojrzałe, nieco uszkodzone, wygładzone; liście wierzchołkowe i dolne zdrowe, dojrzałe, nieuszkodzone, jednolicie zabarwione, wygładzone	1	05
III	Liście środkowe zdrowe, znacznie uszkodzone, wygładzone; liście wierzchołkowe i dolne zdrowe, nieco uszkodzone, wygładzone	—	85
IV	Liście środkowe dojrzałe i zdrowe, wiązane, ale niewygładzone; wszystkie liście wiązane i wygładzone, które nie mogą być zaliczone do klasy III, ale do fabrykacji są przydatne	—	65
V	Liście niewiązane i części liści zdrowe: a) bez żadnych obcych domieszek	—	25
	b) nieco zanieczyszczone obcemi domieszkami, nie wpływającemi ujemnie na przydatność liścia do fabrykacji	—	12

II KATEGORJA

1. Tytoń pomorski (uprawiany w powiecie Grudziądzkim Województwa Pomorskiego).
2. Bakun krzemieniecki (uprawiany w Województwie Wołyńskiem).

Klasa	WYMOGI	Cena za 1 kg zł	gr
I	Liście zdrowe, zupełnie dojrzałe, nieuszkodzone, jednolicie zabarwione, wygładzone	—	90
II	Liście zdrowe, dojrzałe, nieco uszkodzone lub niejednolicie zabarwione, wygładzone . .	—	70
III	Liście, które nie mogą być zaliczone do klasy II-ej z powodu niezupełnej dojrzałości lub znacznego uszkodzenia, jednak zupełnie przydatne do fabrykacji	—	50
IV	Liście niewiązane i części liści zdrowe:		
	a) bez żadnych obcych domieszek	—	15
	b) nieco zanieczyszczone obcemi domieszkami, nie wpływającemi ujemnie na przydatność liścia do fabrykacji	—	7

III KATEGORJA

Machorka

Klasa	WYMOGI	Cena za 1 kg zł	gr
I	Liście zdrowe, dojrzałe, nieuszkodzone, lub nieznacznie uszkodzone	—	65
II	Liście zdrowe, które nie mogą być zaliczone do klasy I-ej z powodu niezupełnej dojrzałości lub znacznego uszkodzenia, zupełnie jednak przydatne do fabrykacji . .	—	45
III	Liście niewiązane i części liści zdrowe:		
	a) bez żadnych obcych domieszek	—	12
	b) nieco zanieczyszczone obcemi domieszkami, niewpływającemi ujemnie na przydatność liścia do fabrykacji	—	6
	Łodygi wiązane, zupełnie zdrowe, należycie wysuszone .	—	6

Cena wykupu za 1 kg. zdrowego, czystego nasienia, wybranego przez organa Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, wynosi 5 zł.

Liście tytoniowe winny być należycie wysuszone, sortowane, związane w wiązki i niefermentowane.

Łodyg roślin tytoniowych I i II kategorji nie będzie się wykupywać; łodygi te winny być zniszczone, najodpowiedniej przez spalenie, gdyż popiół z nich uzyskany nadaje się w zupełności jako nawóz pod tytoń. Liście tytoniowe z łodygami przyjmowane będą po cenie niższej, ustanowionej w najniższych klasach taryfowych przy odpowiedniem obniżeniu wagi.

Liście i części liści zupełnie niezdatne do fabrykacji (niedojrzałe, zupełnie zmarznięte, spleśniałe, zgniłe, zepsute) tudzież pędy boczne roślin tytoniowych, dalej liście pomieszane z ziemią, piaskiem, popiołem, nawozem i t. p. będą odbierane jako materjał niezdatny do użytku bez wynagrodzenia i komisjonalnie zniszczone.

Dojrzałe liście odrostowe odbierane będą, o ile będą posiadały własności i wielkość liści pierwotnych, o jedną klasę niżej, jak odpowiadające im liście pierwotne.

Mieszane wiązki liści, t. j. takie, które zawierają liście tytoniu czerwonokwitnącego, jak i żółtokwitnącego, będą odbierane po cenach ustanowionych dla tytoniu kategorji III-ej.

Liście niezupełnie wysuszone będą zaliczone do bezpośrednio niższej klasy od tej klasy, do którejby kwalifikowały się w zupełnie suchym stanie. To samo odnosi się do liści zwilżonych, te jednak będą zaliczone najwyżej przy tytoniu kategorji I-ej do klasy II-ej, przy tytoniach kategorji II-ej do klasy III-ej, przy tytoniu kategorji III-ej do klasy II-ej, a ponadto przy tych liściach obniżona będzie waga dostawionego tytoniu stosownie do zawartości wilgoci.

Ceny, oznaczone w powyższej taryfie, rozumieją się loco monopolowa stacja odbiorcza, ewentualnie kolejowa stacja załadowania, wyznaczona przez urząd wykupu tytoniu, jako stacja odbiorcza.

Za dowóz tytoniu do stacji odbiorczej wypłacać będzie Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego wynagrodzenie w wysokości 10 gr od każdych 100 kg. tytoniu za każdy pełny kilometr. Wynagrodzenie to przyznane będzie tylko za każde pełne 10 kg.; poniżej 10 kg. wynagrodzenie to nie będzie wypłacane. Ułamki groszy przy tem wynagrodzeniu nie będą wypłacane.

Koncesjonowanemu plantatorowi, który wypełnił wszystkie obowiązki plantatora, a odstawił Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego powyżej 100 kg. liści tytoniowych, wypłacona będzie premja przy dostawieniu do 1000 kg. w wysokości 10%, przy dostawieniu nad 1000 kg. w wysokości 15% kwoty, przypadającej mu tytułem ceny wykupu za odstawione liście:

a) tytoniu kategorji I-ej „doborowe“ oraz I-ej i II-ej klasy, jeżeli przeciętna cena wszystkich sprzedanych przez tego plantatora liści tej kategorji wynosić będzie najmniej 1.05 zł za 1 kg.,

b) tytoniu kategorji II-ej za liście I-ej i II-ej klasy, jeżeli przeciętna cena wszystkich sprzedanych przez plantatora liści tej kategorji wynosić będzie najmniej 70 gr. za 1 kg.,

c) tytoniu kategorji III-ej za liście I-ej klasy, jeżeli przeciętna cena wszystkich sprzedanych przez tego plantatora liści tej kategorji wynosić będzie najmniej 45 gr za 1 kg.

Plantatorom tytoniu niekoncesjonowanym, którym władze skarbowe poleciły w myśl art. 24 ustawy o monopolu tytoniowym ukończenie uprawy tytoniu i dostawę zebranych liści Skarbowi Państwa, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego płacić będzie za liście przez nich odstawione ceny o 40% niższe od cen w powyższej taryfie ustanowionych.

Plantatorom, którzy uprawiali tytoń na przestrzeni mniejszej, niż 500 m.², a zatem nie dotrzymali najniższego wymiaru gruntu, przepisanego dla uprawy tytoniu w § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 6 grudnia 1924 r. o uprawie tytoniu w r. 1925 (Dz. U. R. P. z r. 1925 Nr. 2, poz. 17), a niedotrzymania tego wymiaru nie usprawiedliwili, potrącona będzie przy wykupie tytoniu, stosownie do postanowienia § 15 powołanego rozporządzenia, kara konwencjonalna w wysokości 10% ceny wykupna dostawionego tytoniu.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

(Monitor Polski z dnia 20/XI 1925 r. Nr. 270, poz. 1126).

Przepisy celne.

683

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 10 listopada 1925 r.

w sprawie zawieszenia mocy obowiązującej ustawy z dnia 10 kwietnia 1924 r w przedmiocie zakazu wywozu ropy poza obszar celny Państwa.

Na zasadzie ustępu 1 art. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1924 r. w przedmiocie zakazu wywozu ropy poza obszar celny Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 435) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 28 października 1925 r. zarządza się co następuje:

§ 1. Zawiesza się moc obowiązującą ustawy z dnia 10 kwietnia 1924 r. w przedmiocie zakazu wywozu ropy poza obszar celny Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 435) na czas do 31 marca 1926 r.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości oraz Ministrem Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 3 dni po jego ogłoszeniu.

Prezydent Rzeczypospolitej
(—) S. Wojciechowski.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *C. Klarner.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *A. Żychliński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 12 listopada 1925 r. Nr. 114, poz. 803.

684.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 11 listopada 1925 r.

o ustanowieniu cła wywozowego od ropy naftowej.

Na zasadzie art. 7 ustęp a) i h) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Pierwszy ustęp § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 sierpnia 1924 r. w sprawie zakazu przywozu i wywozu niektórych towarów (Dz. U. R. P. Nr. 81 poz. 783) skreśla się.

§ 2. Na czas trwania zawieszenia ustawy z dn. 10 kwietnia 1924 r. w przedmiocie zakazu wywozu ropy poza obszar celny Państwa, zarządzonego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 listopada 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 114 poz. 803) ustanawia się cło wywozowe od ropy naftowej, uzupełniając obecnie obowiązującą taryfę celną, jak następuje:

Pozycja taryfy celnej:	Nazwa towaru:	Cło od 100 kg. zł.	gr.
252	Ropa Naftowa	10	—

§ 3. Upoważnia się Ministra Przemysłu i Handlu w granicach kontyngentu 2.000 cystern i czasokresu do 31 marca 1926 r. do zniżenia wymienionej powyżej stawki celnej dla ropy marki borysławskiej i bitkowskiej na 1 zł. od 100 kg. wagi netto i do całkowitego zwolnienia od cła ropy marek innych.

§ 4. Pozwolenie wywozu ropy za zniżonem cłem wywozowem lub bez cła wyda Minister Przemysłu i Handlu wyznaczonej przez siebie organizacji lub instytucji na warunkach przez siebie ustalonych.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze celnym Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *C. Klarner.*

(Dz. U. R. P. z dnia 12 listopada 1925 r. Nr. 114, poz. 808.

SPROSTOWANIE.

W okólniku Nr. DC. 9757/II/25 (poz. 686) wkradły się następujące omyłki:

w punkcie II, lit. a., zamiast słów „niemieckiego pochodzenia“ winno być „nie niemieckiego pochodzenia“, zaś w punkcie VIII słowa: „Rozporządzenie niniejsze dotyczy“ winny być zastąpione słowami: „Rozporządzenie niniejsze nie dotyczy“.

685.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 4 listopada 1925 r.

o przedłużeniu terminu mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 7 sierpnia 1925 r. w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów i o uzupełnieniu § 2 tego rozporządzenia.

Na zasadzie art. 7 ustęp h ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 sierpnia 1925 r. w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 553) zostaje przedłużona aż do nowego zarządzenia.

§ 2. § 2 rozporządzenia z dnia 7 sierpnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 553) uzupełnia się ustępem końcowym treści następującej: „Jednak dla zastosowania zniżek celnych, przewidzianych w traktatach handlowych, załączenie świadectwa pochodzenia jest niezbędne".

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 14 listopada 1925 r.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *C. Klarner.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *Janicki.*

(Dz. U. R. P. z dnia 12 listopada 1925 r. Nr. 114, poz. 809.)

686.

OKÓLNIK Nr. DC/9757/II/25

w sprawie tranzytowego przewozu towarów przez obszar celny Rzeczypospolitej Polskiej.

Do Dyrekcji Ceł w Warszawie, Poznaniu, Wilnie, Mysłowicach, Gdańsku, Lwowie oraz wszystkich kolejowych urzędów celnych.

W związku z tranzytowym przewozem kolejami towarów przez obszar celny Rzeczypospolitej Polskiej, zarządza się, co następuje:

I) Przewóz tranzytowy z Niemiec do Rosji wszelkich towarów niemieckiego pochodzenia, przybywających do obszaru celnego R. P. przez urzędy celne, położone na granicy polsko-niemieckiej, oraz przez urzędy celne, położone na obszarze W. M. Gdańska, dozwala się jedynie na zasadzie osobnych pozwoleń, wydawanych przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu.

II) Nie podlega ograniczeniom, z wyjątkami, przytoczonemi w ustępie III, IV i V niniejszego okólnika:

a) przewóz tranzytowy przez Niemcy do Rosji towarów niemieckiego pochodzenia;

b) przewóz tranzytowy wszelkich towarów z Niemiec do innych państw prócz Rosji;

c) przewóz tranzytowy towarów z Rosji oraz innych państw we wszystkich kierunkach;

III) Niżej wymienione towary, bez względu na kierunek przewozu, mogą być dopuszczane do tranzytowego przewozu jedynie po uzyskaniu pozwoleń odnośnych władz:

1) artykuły wojenne,
2) materjały wybuchowe i amunicja,
3) gołębie,
4) substancje i przetwory odurzające (opium surowe, opium lecznicze, kokaina, heroina i t. p.).

IV) Zabrania się bezwzględnie tranzytowego przewozu wszelkich druków o charakterze przeciwpaństwowym.

V) Przewóz tranzytowy zwierząt i surowych produktów zwierzęcych oraz szmat jest ograniczony osobnemi przepisami.

VI) Przewóz tranzytowy towarów, stanowiących monopol państwowy, w wypadkach przewidzianych w ustępie II niniejszego okólnika, zwalnia się, aż do odwołania, od podobnych pozwoleń Ministerstwa Skarbu.

VII) Pochodzenie towarów w przewozie tranzytowym należy ustalać na zasadzie dokumentów przewozowych.

VIII) Rozporządzenie niniejsze dotyczy uprzywilejowanego tranzytowego przewozu towarów między Prusami Wschodniemi a resztą Niemiec, który jest uregulowany Konwencją Paryską.

IX) Jednocześnie uchyla się okólnik z dnia 31.III. 1922 r. Nr. DC/2016/II/22 i poleca, aby przy sporządzaniu list przekazowych urzędy celne przestrzegały ściśle przepisu, zawartego w artykule 15 Tymczasowej Instrukcji o przekazywaniu przesyłek celnych (Dz. Ust. Nr. 73, poz. 663 z 1922 r.).

Warszawa, dnia 12 listopada 1925 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Dzierzgowski.*
Dyrektor Departamentu Ceł.

687.

OKÓLNIK L. DC/23665/III/25.

w sprawie stosowania zakazów przywozu.

Do wszystkich urzędów celnych.

W uzupełnieniu okólnika L. DC/23889/III/25. Ministertwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

O ile w jednym transporcie znajdują się towary wolne do przywozu razem z towarami, zakazanemi do przywozu, należy z reguły na towary zakazane żądać pozwolenia przywozowego, wystawionego przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu.

Zachodzą jednak wypadki, gdy towar zakazany do przywozu, a niepokryty pozwoleniem przywozowem, stanowi niezbędną część lub niezbędny dodatek do użytkowania towaru, stano-

wiącego główną część składową transportu, mającą pozwolenie przywozu. Naprzykład: przy lokomobilach przywożą podkładki drewniane (poz. 61) lub żeliwne lane (poz. 150) do zatrzymywania kół; przy maszynach obrabiarkach przychodzą specjalnie przysposobione transmisje (poz. 167 p. 27), przy silnikach elektrycznych — specjalne szyny do ,naciągania pasów (poz. 153 p. 1-a); przy silnikach (np. Diesle'a) — rury i łączniki do rur (poz. 152); przy maszynach drukarskich, młynarskich i innych — kawałki tkanin, potrzebne do ich działania (poz. 187, 188, 88 i t. p.): przy samochodach — opony (poz. 88) i t. p.

Ponieważ towary podobne pod względem taryfowym przedstawiają towar, który cli się osobno od towaru, stanowiącego główną część transportu, należałoby z reguły żądać na nie pozwoleń przywozu.

Uwzględniając jednak, że uzyskanie specjalnych pozwoleń na te towary byłoby b. trudne, czasem i wręcz niemożliwe, że oddzielenie ich od głównej podstawowej części transportu uniemożliwiłoby prawidłowe i celowe użycie całego sprowadzanego towaru, Departament Ceł zezwala w drodze wyjątku, aby takie towary, przywożone w nieznacznych ilościach, nieprzekraczających istotnej potrzeby (co musi być stwierdzone przez kierownika Urzędu w drodze superrewizji) były poddawane ocleniu nawet przy braku odpowiedniego pozwolenia przywozowego, o ile oczywiście główna część transportu będzie wolna od przywozu, czy to jako nieobjęta zakazem, czy też na podstawie pozwoleń przywozowych Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

Pozatem zachodzą wypadki, że pozwolenie przywozowe Ministerstwa Przemysłu i Handlu opiewa na części samochodowe. Przy rewizji wychodzi na jaw, że towar, objęty rzekomo pozwoleniem, nie stanowi części samochodowych w brzmieniu taryfy celnej, t. j. nie podpada ani pod poz. 173 p. 6, ani pod poz. 173 p. 11; niemniej jednak nie da się zaprzeczyć że resory, opony, śruby oraz inne części standaryzowane stanowią niewątpliwie części samochodów, jakkolwiek podlegają ocleniu w/g rozmaitych pozycji. Otóż w takich wypadkach, po należytem stwierdzeniu przez kierownika Urzędu w drodze superrewizji przeznaczenia sprowadzonych przedmiotów, należy uwzględniać pozwolenia przywozowe, nie bacząc na to, że pozwolenie nie wymienia taryfowej nazwy towaru.

Warszawa, dnia 14 listopoda 1925 r.

za Ministra Skarbu:

(—) *Dzierzgowski.*

Dyrektor Departamentu Ceł.

Skarbowość związków samorządowych.

688.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 26 października 1925 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie oznaczenia najwyższych norm podatku od lokali na rok 1926.

Na podstawie ustępu 2 art. 7 i ustępu 2 art. 37 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747) zarządza się co następuje:

§ 1. Stopa podatku od lokali w gminach miejskich na rok 1926 powinna być ustalona w stosunku do komornego, względnie wartości czynszowej z czerwca 1914 r. i nie może przekroczyć dla gmin: m. st. Warszawy, Bydgoszczy, Krakowa, Lublina, Lwowa, Łodzi, Poznania i Wilna 5%, dla wszystkich zaś pozostałych gmin miejskich 4% pomienionego komornego, względnie wartości czynszowej, przerachowanej na złote według relacji, zamieszczonej w ustępie 4 art. 6 ustawy z dnia 11 kwietnia 1924 r. o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 406).

Stopa podatku od lokali w gminach wiejskich poza obszarem b. zaboru rosyjskiego nie może przekroczyć 5% faktycznego obecnego komornego, względnie wartości czynszowej z tem zastrzeżeniem, że wartość czynszowa nie może przenosić komornego, płatnego za podobne lokale w najbliższej gminie miejskiej.

§ 2. Wojewodowie (delegat rządu w Wilnie), działający na zasadzie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 390) w porozumieniu z dyrektorami izb skarbowych, uprawnieni są do zatwierdzania uchwał podatkowych od lokali na rok 1926 do wysokości, oznaczonej w § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Postanowienia § 1 wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 1926 r. a § 2 z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *W. Raczkiewicz.*

Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 14 listopada 1925 r Nr. 115, poz. 818.

Przepisy o państwowej służbie cywilnej.

689.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 października 1925 r.

w sprawie terminu ogłoszenia wykazów stanowisk we władzach i urzędach państwowych na r. 1926.

Na zasadzie art. 11 i 17 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) zarządza się co następuje:

§ 1. Przewidziane w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. o ustanowieniu tabeli stanowisk we władzach i urzędach państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 631) wykazy stanowisk dla poszczególnych władz i urzędów państwowych na rok 1926 winny być ogłoszone w gazecie urzędowej przed końcem stycznia 1926 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *W. Raczkiewicz.*

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) *Al. Skrzyński.*

Minister Spraw Wojskowych:
(—) *Sikorski.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *A. Żychliński.*

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
(—) *St. Grabski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *C. Klarner.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *Janicki.*

Minister Kolei:
(—) *Tyszka.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) *Fr. Sokal.*

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych:
(—) *Rybczyński.*

Kierownik Ministerswa Reform Rolnych:
(—) *J. Radwan.*

(Dz. U. R. P. z dnia 14 listopada 1925 r Nr. 115, poz. 812.

Tłoczono czcionkami Drukarni Państwowej, Miodowa Nr. 22. 30752. 16. XI. 1925 r. 6.000.